

Kreativcamp macerasını Almanya’da yaşadım; el memlekette bavulsuz, uykusuz, kıyafetsiz kaldım ama gönül rahatlığıyla diyebilirim ki kampta geçirdiğim bu 2 hafta hayatımda geçirdiğim en güzel haftalardandı. Almanlarla çok iyi bağlar kurdum, hala birçoğuyla konuşuyoruz ama bizim kızlarla (çimlerdeki pozumuzun olması lazım fotoğraflarda) sahip olduğumuz arkadaşlığı burada kelimelere dökmem imkânsız. Açıkçası kamptan arkadaşlık anlamında bu kadar çok şey beklememiştim hatta acaba kimseyle arkadaş olamaz mıyım diye de korkmuştum ama şunu diyebilirim ki kendiniz olduğunuzda sizi o halinizle seven birilerini mutlaka buluyorsunuz.

Kampı oluşturan temel şey workshoplardı o yüzden biraz benim workshopumdan bahsedeyim; ben “Songschreiben” yani şarkı yazmadaydım (fotoğraflarda grubumuz “AliAliundAlliandern”ın fotoğrafı olması lazım) ve 2 şarkı yazdık hep beraber. Tek sorun workshoptaki her şeyin fazla Almanca olmasıydı. Günlük Almanca’yı az çok anlıyordum ama ilk derslerde “Sanat nedir?”, “Senin için müzik nedir?” gibi sorularla karşılaşınca baya bir affladım. Sürekli bu kadar ağır olmasa da her şey Almanca’ydı ama bir mühlet sonra alışmaya başladım ve grubun çok gerisinde kalmadığımı düşünüyorum. Bir şarkımızı kaydettik ama 1 Eylül itibariyle henüz bitmiş değil, heyecanla son halini dinlemeyi bekliyorum.

Workshop hususunda biraz bahsettiğim gibi Almanca biraz problem gibi gözüküyor ama kimsenin amacı sizin anlamamanızı sağlamak değil, herkes çok yardımcı oluyor hatta Almanca ve Türkçe kursları bile yaptık akşamları. O kursun bana çok şey kattığını söyleyebilirim ve gerçekten konuşarak bir şeyler 2 haftada bile yerleşiyor. Biz özellikle alışverişte dahi sonuna kadar Almanca gitmeye çalıştık ve 2 hafta sonunda az daha Türk pasaport memuruna “Danke schön!” diyecektim ya da önceden hiç sevmesem de şimdi telefonları “Tschüss!” diye kapıyorum. Ve bence en önemlisi bu 2 haftada Almanca’yı sevdiğimi fark ettim bundan sonrası hikâye...

Kampın en güzel etkinliklerinden biri de “BÄRCHEN GRUPPEN”di. Her gün o günün bir değerlendirmesini yaptığımız gruplarda gerçekten güzel vakit geçirdik. Bol bol “Freizeit”ımız olduğunu söyleyebilirim, günde dört kere şehir merkezine inmişliğimiz var, bizim parkımız, bizim kilisemiz falan vardı en yakın arkadaşlarımla artık. “Freizeit” yüzme bilenler 1 kere bir su sporuna bir kere de Leipzig’e gittiler ama ben 2 kere Leipzig’e gittim ve o gezilerde de çok eğlendik. Türk ekip olarak bolca dost kazığı oynadık diyebilirim. Bu kadar hareketi sonucu da 3 kilo verdim!

Almanya’da Alman kültürü hakkında öğrendiğim en önemli şey Almanların sandığımız gibi olmadığını (gençleri kast ediyorum). Küreselleşmeye yürekten inanan bir insan olarak eski kültürel farklılıkların olmadığını artık dünya olarak daha ortak bir kültürümüz olduğunu düşünüyorum. Gerçekten kurallara dikkat ediyorlar, kırmızıya boş yolda dahi geçmeyenler var, geri dönüşüme önem veriyorlar, pet şişeleri makineye atıp karşılığında alışveriş fişi alıyorsunuz, dünyanın en havalı işerinden biri bence ve Almanya gerçekten özellikle son göç dalgalarıyla beraber çokuluslu bir devlet olmuş. Şunu rahatlıkla ifade edebilirim ki Almanya hakkında 2 haftalık gördüklerim, öğrendiklerim beni çok daha fazlasını keşfetmeye heveslendirdi.

Her güzel şeyin bir sonu olduğu gibi bu harika kampın da bir sonu oldu. Gerçekten uzun bir zamandır ağlamadığım kadar ağladım veda ederken ama içimde değiştiğimin ve güçlendiğimin verdiği bir his de vardı. Kampı bütün katılanlar içinde en dramatize edeceklerden biri olabilirim ama gerçekten kendimi, yeteneklerimi, benliğimi çok daha yakından tanıdım. Bambaşka insanlarla birlikte geçirdiğim bu vakit sadece eğlenceli değil aynı zamanda güçlendiriciydi diyebilirim. Son olarak Türklerle vedalaşırken sanki kalbim parçalanmış da Türkiye’nin dört bir yanına dağılmış gibi hissettim ama emin olabilirsiniz ki o parçalar bir gün birleşecek 😊

Buğra DURMUŞ